

1982 பிப்ரவரி 17] [மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்]

பிரிவுகள் 2 முதல் 50 வரை, அட்டவணை ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன். “1982 ஆம் ஆண்டு தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 9/1982) நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

6. அறிவிப்பு

பேரவை அலுவல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் நிகழ்ச்சிகள் இன்று மாலை 4 மணிக்குத் தொடர்ந்து நடைபெறும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

5. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி

() கடன் நிவாரண (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு 1982

மாண்புமிகு திரு. கி. பொன்னையன்: தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரண (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு* (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 2/1982) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெறவேண்டும்.”

திரு. கு. பா. பழனிப்பிள்ளை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரண (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 2/1982) மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை

* 1982 பிப்ரவரி 5-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

[திரு. கு. பா. பழனியப்பன்]

[1982 பிப்ரவரி 17]

எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்ட முன்வடிவிற்கு முன்னதாக ஒரு அவசரச் சட்டம் 9-1-81 அன்று போடப்பட்டு 10 ஆம் தேதியன்று அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டது. 30-9-81 இல் அதன் காலக்கெடுவை நீட்டிப்பதுதான் நோக்கமாக இருந்திருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதப்போலவே 1/30 என்ற அவசரச் சட்டமும் கூட 19-4-1980 என்பதை 19-11-81 இல் தான் நீட்டிப்பதாக வெளியீடு வந்தது. இந்த முறையிலே காலக்கெடு முடிந்து பல மாதங்கள் கழித்து வருவதற்கு என்ன காரணம் என்பதை அரசு தான் விளக்க வேண்டும். மூலச் சட்டத்தினுடைய நோக்கம் ஏழை எளியவர்கள் பலன் அடைய வேண்டும் என்பதற்காக என்று சொல்லப்பட்டாலும், இப்படி காலக்கெடுவை நீட்டிப்பதே அரசு காட்டுகிற தவறான போக்கு. உண்மையிலேயே ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பயன்தராத நிலையைத்தான் எடுத்துக் காட்டுகிறது. மூலச் சட்டத்திலே 1-1-80-க்கு முன்னாலே உள்ள கடன் னையெல்லாம் முழுக்க நபரல் செய்வதாகவும் கடனாளிகள் மீது வழக்குப் போட முடியாது என்றும் நிலுவையிலே உள்ள அந்த வழக்குகள் எல்லாம் தள்ளுபடி செய்யப்படும் என்றும் சிறையிலே அடைபட்டிருக்கிறவர்கள் விடுவிக்கப்படுவார்கள் என்றும் அடகு வைக்கப்பட்ட பொருள்கள் மீட்டுத் தரப்படும் என்றும் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. நிலமோ அல்லது சொத்துகளோ அடைமானத்தில் இருந்தால் மீட்டுத்தர வேண்டும். இதுதான் நோக்கம் என்பதாக அந்த மூலச்சட்டத்தில் எண்ப்படுகிறது. அதிலே குறிப்பாக பிரிவு 5, 6-லே சொல்ல வேண்டுமென்றால் இந்தக் கடன் பெற்ற கடனாளி எவ்வளவு நாட்களுக்குள்ளாகத் தாசில்தாரிடத்தில் மனுச் செய்ய வேண்டுமென்பதுதான் நோக்கம். அந்த வகையிலே தான் இந்தத் திருத்தமும் அமைந்திருக்கிறது.

ஆனால் இந்த மனுக்களையெல்லாம் தாசில்தாரிடத்திலே செய்துவிட்டு வழக்குரைஞர் ஆஜர் ஆகக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். நேற்று முன்தினம் அமைச்சரவர்கள் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கின்றபொழுது இலவச சட்ட உதவி வழக்குரைஞர்கள் ஆஜராக அறிவுரை செய்யப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் அப்படி ஏதும் அறிவுரை வந்ததாக இதுவரையிலே தெரியவில்லை. இருந்தாலும் கூட நான் சொல்ல விரும்புவது, ஏழை எளியவர்கள் தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள அல்லது வசதிபடைத் தவர்கள், பணம் படைத்தவர்கள் அவர்கள் பேரிலே வழக்கு தொடுத்தால் அவர்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள இருக்கின்ற ஒரு நிலையிலே இலவச சட்ட உதவி மூலமாகத்தான் தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியும் என்று நிலை உருவாகிவிட்டது. அப்படி இருக்கும்பொழுது எந்த வழக்கறிஞரும் அங்கே ஆஜர் ஆகக் கூடாது. தாசில்தார் முன்னால் என்று மிகத்தெளிவாக 9-வது பிரிவு கூறுகிறது. அப்படி இலவச சட்ட உதவி மூலமாகக் கூட ஆஜர் ஆகக்கூடாது என்ற

1982 பிப்ரவரி 17]

[திரு. கு. பா. பழனியப்பன்]

நிலைமை ஏற்பட்டு விட்ட பிறகு அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு என்பதே இல்லாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஏனென்றால் பணம் படைத்தவர்களுக்கு எந்தெந்த வகைகளிலே சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி, ஏழை எளியவர்களுிடத்திலேயிருந்து பணத்தைப் பெறலாம் அல்லது அவர்களை எப்படி ஏமாற்றலாம் என்பதற்குப் பல சௌகரியங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அந்த ஏழைகளுக்குத் தங்களை நிச்சயமாகப் பாதுகாத்துக் கொள்ளக் கூட வசதி கிடையாது. இருந்தாலும் இலவச சட்ட உதவி மூலமாக இருக்கின்ற அமைப்பைக் கூட பயன்படுத்த முடியாத சூழ்நிலையை அரசு நிச்சயமாகக் கவனத்திற் கொண்டு அந்த இலவச சட்ட உதவி மூலம் அவர்கள் பலன் பெறத்தக்க வகையிலே இந்தச் சட்டம் திருத்தியமைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். இன்னும் கூட காலம் கடந்து விடவில்லை. எனவே, இதுபற்றி அமைச்சரவர்கள் ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, மூலச்சட்டத்திலே சொல்லும்பொழுது குடும்பம் என்பதற்கு ஒரு விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கணவன், மனைவி, வயது வராத குழந்தைகள் மட்டும் சேர்ந்துதான் ஒரு குடும்பம். அந்தக் குடும்பத்தின் வருமானத்தை மாத்திரம்தான் எடுத்துக்கொண்டு, அந்தக் கணக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். நான் கேட்பதெல்லாம் வயது வந்த பிள்ளைகள் அந்தக் குடும்பத்திற்கு வருமானத்தைக் கொடுத்தாலும்கூட, அவர்கள் இந்தக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. என்ன காரணம்? அவர்களும் சேர்ந்துதான் குடும்பம் என்று இருக்கவேண்டும் அல்லவா? அவர்களைத் தவிர்த்து மற்றவர்கள்தான் குடும்பம் என்று சொல்வது எப்படி? முறையானதாக இருக்கு் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

அதுமட்டுமல்லாமல், மனைவியினுடைய வருமானத்தை இங்கே சேர்த்து கணக்கு எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இது மற்ற சட்டங்களுக்கு முன்னுக்குப் பின் முரணானதாக இருக்கிறது என்பதை நான் மாண்புமிகு அமைச்சருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். காரணம் இந்துச் சட்டத்திலே women's right to property என்று இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தின் பிரகாரம் பார்த்தால் மனைவிக்கு என்று இருக்கும் சொத்துக்குத் தனியாக உரிமை இருக்கிறது. அப்படியிருக்கின்ற பெர்முது குடும்பத்தினுடைய வருமானம் என்று போட்டு, ஒரு தனி நபரோ அல்லது குடும்பமோ இருக்கின்ற இந்தப் பிரச்சனையிலே மனைவியினுடைய வருமானத்தைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் தனியாக அந்தக் கணவனுக்கு மட்டும் இருக்கின்ற வழக்குகளிலே மனைவி பணம் கொடுத்து அதை அடைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அப்படி அடைப்பதற்கு, கேட்பதற்குக் கோர்ட்டிலே நியாயம் இல்லை. கணவன் கடன் பெற்றால் மனைவி அடைக்க வேண்டுமென்று கேட்பதற்கு நியாயம் இல்லை. ஆனால் இங்கே

[திரு. கு. பா. பழனியப்பன்]

[1982 பிப்ரவரி 17]

மனைவியினுடைய வருமானம் அந்தக் குடும்பத்திலே கணக்கெடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வது முறையாக இல்லை. இதைப்பற்றி பல்வேறு சட்ட நிபுணர்களெல்லாம் கூறி, சில பத்திரிகைகளில் எல்லாம் எழுதியிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர நான் விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, விவசாய நிலத்தினுடைய வருமானத்தைக் கணக்கிட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். மொத்த வருமானம் 4,800 ரூபாய்க்குக் குறைவாக இருந்தால்தான் இந்தக் சட்டம் பலன் அளிக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறதே, இதிலே விவசாய நிலத்தினுடைய வருமானத்தைக் கணக்கிடுவதற்கு என்ன வழி முறை காணப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்குத் தெளிவாக இல்லை. இன்றைக்கு கிராம அதிகாரிகள் இல்லாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. இப்படிச் சில கிராம அதிகாரிகள் இல்லை என்ற காரணத்தினாலே அங்கேயிருக்கின்ற ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் அல்லது தாசில் தாரிடத்தில் போய் இப்படி என்னுடைய நிலத்தின் வருமானத்தைக் கொடு என்று சொன்னால் அப்படிக் கொடுப்பதற்கான வழி முறையை வைக்காத நிலையிலே அதைப்பெறுவது ஏழை எளிய மக்களுக்கு எவ்வளவு கடினமான காரியமாக இருக்கும் என்பதை நடைமுறைப்படுத்திப் பார்க்கும்பொழுதுதான் தெரிகிறது. எனவே, நிச்சயமாக அப்படி ஒரு வழி அமைக்க வேண்டும். இந்த வகையிலே இந்த சர்ட்டிபிகேட்டெல்லாம் கொடுப்பது என்பதற்கான முறை இன்னும் வகுக்கப்படவில்லை. அது தெளிவாக இல்லாத காரணத்தினால் நடைமுறையிலே இன்றைக்குக்கூட ஒன்றிரண்டு இடங்களில் இந்தப் பலனை ஏழை எளியவர்கள் முழுமையாக அனுபவித்தார்கள் என்று சொல்ல முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது.

அடுத்து, சொத்து மதிப்பு 25,000 ரூபாய்க்குக் குறைவாக இருப்பவர்களுக்கு இந்தப் பலன் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படிச் சொத்தினுடைய மதிப்பைப் பெறுவதற்கு எந்த அதிகாரியிடத்திலே அனுகி எந்த வகையில் செய்ய வேண்டுமென்பதற்குத் தெளிவான விளக்கங்கள் சட்டத்தில் இல்லை. உதவிப் பதிவாளர் அலுவலகத்திலே போய் சொத்தினுடைய மதிப்புச் சான்றிதழ் வேண்டுமென்றால், அவர்களுக்குத் தகுதியான உத்தரவு தரப்படாத காரணத்தினாலே அதை எந்த வகையில் முறையாகப் பெற வேண்டுமென்பதற்கு ஆதாரம் எதுவுமில்லை.

இன்றைக்கு வரையில் பல வழக்குகளிலே பல்வேறு கட்டங்களிலே தமிழ்நாடு பூராவும் இந்த மதிப்புச் சான்றிதழ் பெறுவதிலேயும் வருமானச் சான்றிதழ் பெறுவதிலேயும் பெரும் கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாகி ஏராளமானவர்கள் அவதிப்படுகிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 17]

[திரு. கு. பா. பழனியப்பன்]

தாசில்தாரிடத்திலே இந்த அடகு பொருட்களைச் சொத்து போக்கியம் அதாவது அடைமானம் வைத்திருக்கின்ற சொத்துக் களை மீட்டுக் கொடுப்பது என்ற இந்த இரண்டு காரணங்களுக்காக மாத்திரம் தாசில்தார் கோர்ட்டிலே அணுகலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 1-00)

நான் இன்றைக்குக் கேட்க விரும்புவது, இதுவரையிலே தமிழகத்திலே எத்தனை வழக்குகள் தாசில்தார் அலுவலகங்களிலே கொடுக்கப்பட்டு, எத்தனை சொத்துக்களை மீட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்? அல்லது எவ்வளவு நகைளை மீட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், எனக்குப் பல தகவல்கள் வந்திருக்கின்றன. குறிப்பாக, தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே உளுந்துர்பேட்டை நகரத்திலே கூட, இதுவரையிலே தாசில்தார் ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையென்று அவர்மீது ஏராளமான புகார்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நகைகளைத் திருப்பிக் கொடுக்கவில்லை, சொத்துக்களை மீட்டுக்கொடுக்கச் செய்தியில்லை. தாசில்தார் இதுவரைக்கும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையென்று, தாசில்தார் பேரிலேயே கூட புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. ஆனால், அவர் இதுவரையில் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அதனுடைய காரணம் என்ன என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். ஒருவேளை, அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிற ஆளுங்கட்சியினர் பலர்—மாட்டேச் செயலாளர்களும், ஒன்றிய; நகரச் செயலாளர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களால் லாம் அடகுக் கடை மார்வாடிகளாக, நகைக்குப் பணம் கொடுப்பவர்களாக இருப்பதனாலே இப்படி நடக்கிறது என்று பரவலாகக் குற்றம் கூறப்படுகிறது. அவைகளையும் களைந்தெடுக்கிற வகையிலே, உடனடியாக, இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தைச் செய்ய ஏற்பாடு செய்தால், அவைகளையெல்லாம் தாசில்தார் மூலம் விரைவாக பைசல் செய்வதற்கு வழிவகை ஏற்படும்.

அடுத்து, இப்படிப்பட்ட காலக்கெடுக்களை முறையில்லாமல் நீட்டிக்கொண்டு போவதாலே, இன்றைக்கு மாற்று வசதியில்லாத காரணத்தாலே, பல தொல்லைகளுக்கு ஏழை எளியவர்கள் ஆளாவார்கள் என்று நான் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, இன்றைக்கு சாதாரணமாக, கடன் வாங்குவது, கொடுப்பதே கூட, சிரமமான காரியமாக இருக்கிறது. 3 வட்டி, 4 வட்டி என்ற அளவிலே, பெரும் அளவுக்கு வட்டியை வசூல் செய்ய, நகைகளையும் பொருள்களையும் அடமானம் வைத்தாலும்கூட, சீட்டு எதுவும் கொடுக்காமல், தனிப்பட்ட முறையிலே, ஏராளமான பேர்கள் இப்படியெல்லாம் நடந்து கொள்கிறார்கள் என்பதை அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், முறையாக இருக்கிற நிறுவனங்களிலே, அல்லது அரசு அங்கீகரித்துள்ள நிறுவனங்களிலே, வங்கிகளிலே, அவர்களுக்கு நியாயமான வட்டிகளிலே

[திரு. கு. பா. பழனியப்பன்]

[1982 பிப்ரவரி 17]

கடன் கிடைக்கும். ஆனால் அப்படிப்பட்ட நிறுவனங்கள் இன்றைக்குச் செயல்படமுடியாத நிலைமை இருப்பதனாலே, ஏழை எளியவர்கள் ஏராளமான வட்டி கொடுப்பதோடு அதற்கு அத்தாட்சி இல்லாமலேயே வாங்கவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது.

பல வருஷங்களுக்கு முன்பாக என்று கூட நினைக்கிறேன், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்கின்றபொழுது, தபால் ஆபீசிலேகூட பண்டங்களை மாற்றாக வைத்து, கடன் கொடுக்கக் கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தலாம் என்று ஆலோசனை சொன்னார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு இருக்கிற கூட்டுறவு வங்கிகளும் கூட அல்லது மற்ற வங்கிகளும் கூட, அதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் பெரும் அளவுக்கு உதவியாக இருக்கும், தபால் ஆபீசில் செய்ய முடியாவிட்டாலும் பரவரையில்லை என்று இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏழை, எளியவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக, உரிய பலன் இதுவரையில் கிடைக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு இதில், கடன் வாங்கித் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டியதில்லை என்ற உணர்வும், கூடவே உண்டாகி விடக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாவதாலே இந்தச் சட்டத்தின் உண்மையான பலன் நாட்டுமக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பதை எடுத்துக் கூறி Madras Law Journal 1980 என்ற ஒரு இதழிலே 80-இரண்டாவது பக்கம் மூன்றிலே கூட குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். This piece of Legislation is hasty and thoughtless one என்று கூறியிருக்கிறது. அப்படி அவசரமாகவும், ஆழ்ந்த சிந்தனை இல்லாமலும் இருக்கிற ஒரு சட்டமுன்வடிவு என்பதனைத் தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டமுன்வடிவை நான் ஆதரிக்கிறேன் என்றாலும், இந்தச் சட்ட முன்வடிவு கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த முறை இருக்கிறதே, அது வன்மையான கண்டனத்திற்கு உரியது என்பதை மெத்த பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டம் அன்றாடம் காய்ச்சிகளுக்குப் பயன்படுகின்ற நல்ல சட்டம் என்பதை நான் மறுக்கத் தயாராக இல்லை. ஆனால், இந்தச் சட்டத்தை எவ்வளவு அக்கறையோடு பேணிக் காக்க வேண்டுமோ, அந்த அக்கறையிலிருந்து இந்த அரசாங்கம் தவறி விட்டது என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான எடுத்துக் காட்டாகும். இந்தச் சட்டம் இப்பொழுது ரிஸீவல்-எக்ஸ்டென்ஷனுக்குத்தான் வருகிறது, ஆர்டினன்ஸ் போட்டதும் சரி, இப்பொழுது வருவதும் சரி, இந்தச் சட்டம் 1981 செப்டம்பர் 30-ஆம் தேதியோடு முடிவுற்றது. ஆனால் அக்டோபர் முதல் தேதியிலிருந்து இந்தச் சட்டம் தொடர்ந்து இருந்திருக்கவேண்டும். அப்படி அமுலில் இல்லையானால் பல ஏழைகள் பாதிக்கப் படுவார்கள். அவர்கள் அடகு வைத்திருக்கின்ற நகைகள், அவர்கள் வாங்கியிருக்கின்ற கடன்கள் எல்லாம் செல்லுபடியாகாமல்

1982 பிப்ரவரி 17]

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

போய்விடுகின்றன. ஆக, செல்லுபடியாகின்ற அளவுக்கு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவராமல், இடைவெளி உருவாவதற்குக் காரணம் என்ன? அதை நான் அ. மச்சரிடம் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். அக்டோபர் முதல் தேதியேவர வேண்டிய சட்டம் அவசரச் சட்டமாக இருந்தாலும் சரி (சுப்பையில்லாததால்), நவம்பர் 11 ஆம் தேதி தான் கொண்டு வரப்படுகிறது. ஆனால், இந்த இரண்டு மாத 8 நாள் இடைவெளியிலே பல்வேறு நகைகள் அடகு படுத்தியிருக்கின்றவர்கள், கடன் கொடுத்தவர்கள் எல்லாம் கோர்ட்டுக்குப் போயிருக்கிறார்கள். என் தொகு யில்கூட ஒருவர் கோர்ட்டுக்குப் போயிருக்கிறார்கள். அண்மையிலேகூட நாம் பத்திரிகையிலே செய்தியாகப் பார்த்தோம். ஆயிரம் ரிட் பெட்டிஷன்கள் சப்மிட் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அவை தள்ளுபடி ஆகியிருக்கின்றன. எப்பொழுது? டிசம்பர் 10 ஆம் தேதி அவை தள்ளுபடியாகின்றன? எங்கு, சுப்ரீம் கோர்ட்டில்.

காரணம் 8-ந் தேதி வரைக்கும் இந்தச் சட்டம் இல்லை. ஆனால் 10 ஆம் தேதி 1,000 பெட்டிஷன்கள் தள்ளுபடி செய்யப் பட்ட பிறகு, இப்படி நாம் பாராமுகமாக, அக்கறை இல்லாமல் இருந்த காரணத்தினால் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு அந்த அடகுக் கடைக்காரர்கள் போகின்ற அளவுக்கு உற்சாகத்தை இந்த இடைவெளி உண்டாக்கி வந்திருக்கிறது என்பதையும் அதற்கு இந்த அரசாங்கம் துணையாக இருக்கிறது என்பதையும் நான் குற்றமாகச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே ஸ்டே வாங்கி இருக்கிறார்கள் இப்போது. பத்து நாட்களுக்கு முன்பு பத்திரிகையைப் பார்த்தால் தெரியும். இந்த சட்டத்திற்கு ஸ்டே வாங்கி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அந்த தைரியம் எப்படி வந்தது? அது பிடிப்பவர்களுக்கு இந்த தைரியம் வருவதற்கு இந்த சர்க்கார்தான் காரணம். இந்த 2 மாதம் 8 நாள் இடைவெளியை நீங்கள் உண்டாக்கிய காரணத்தினால், அவர்களுக்கு இந்த நிலை உருவாகியது. அமைச்சர் சொல்லக்கூடும். அன்று கூட இன்ட்ரடக்ஷன் ஸ்டேஜிலேயே அப்போஸ் பண்ணிய நேரத்திலே—இந்த சட்டத்தை அல்ல—பிரசிடென்ட் அசென்ட் வாங்கிக் காலதாமதம் ஆகிவிட்டது என்று சொன்னார்கள். நான் மெத்த பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த சட்டத்தோடு வேறு சில சட்டங்களுக்கும் நீங்கள் ஆர்டினன்ஸ் போட்டிருக்கிறீர்கள். அசென்ட் வாங்கி என்ன சட்டம். பஞ்சாயத்து போர்டுக்கு ஸ்பெஷல் ஆபீசர் அப்பாயின்ட் பண்ணுவது, பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு ஸ்பெஷல் ஆபீசர் அப்பாயின்ட்மென்ட் செய்வது போன்ற சட்டங்கள். அந்த சட்டம் டிசம்பர் 10-ந்தேதி முடிபடுகிறது. ஆனால் அது 17-ந்தேதியில் இருந்து ரெனியூயல் செய்யப்பட வேண்டும். ஆக 9-ந்தேதி ஆர்டினன்ஸ் போடப்படுகிறது. அசென்ட் வாங்கி இருக்கிறீர்கள். அதே போன்று பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு 31 டிசம்பர் முடிகிறது. அதற்கும் அட்வான்சாக அசென்ட் வாங்கி இருக்கிறீர்கள். இதற்கெல்லாம் அசென்ட் வாங்குகிறீர்கள்.

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

[1982 பிப்ரவரி 17]

நீங்கள். அந்த முயற்சியிலே ஈடுபடுகின்ற அமைச்சர் அவர்கள் இந்த கடன் நிவாரணச் சட்டத்திற்கு ஏன் முன் கூட்டியே அசென்ட் வாங்கவில்லை என்பதை நான் மெத்தப் பணிவன் போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த ஒரு முஸ்லீம் 4 மோதிரம், ஒரு ஜதை காது வளையங்கள் அடகு வைத்து பின்னர் சென்று கேட்டபோது இல்லை, இல்லை இப்போது இந்தச் சட்டம் நடைமுறையில் இல்லை. (மணி அடிக்கப்பட்டது) ஏலம் விடப்பட்டுவிட்டது. ஆகவே மிச்சப் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு போங்கள் என்று சொல்ல மிச்சப் பணத்தைத்தான் தந்தார்கள், அதற்கென்றே ஒரு ஆக்ஷனர். அவரும் யார்? அவரும் ஒரு மார்வாடிதான் சென்னையைப் பொறுத்த மட்டும். அவர் மூலமாக ஏலம் விடப்பட்டு சொற்ப தொகதான் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த இடைவெளிக்கு என்ன காரணம். பிரசிடென்ட் அசென்ட்தான் காரணமா? மற்ற ஆர்டினன்ஸ்கள் எல்லாம் அப்படி இல்லையே? இதிலேதான் தவறு நடந்திருக்கிறது. அதுவும் பழனியப்பன், ரொன்னதைப் போல 80-லே இப்படி நடைபெற்றிருக்கிறது அது நாட்கள் கணக்கிலே, இது மாத கணக்காக இருக்கிறது. இது ஏன் வந்தது? ஏதாவது பேச்சு வார்த்தை நடந்ததா? அந்தப் பேச்சு வார்த்தையின் விளைவாக நடந்த பேர்தின் விளைவா? என்பதை நான் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தின் ஆதரித்தாலும், இந்த முறையை 80-லே கையாண்டு இருக்கிறீர்கள். 82-லே கையாளுகிறீர்கள், வருங்காலத்தில் இந்த நிலையை, காலதாமதத்தை ஏற்படுத்தாமல் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடிததுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. பி. எம். தங்கவேலுராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கடன் நிவாரணச் சட்ட முன்வடிவின் மீது நான் சார்ந்திருக்கின்ற இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பழனியப்பன் அவர்கள் கூறியதைப்போல மிகவும் காலதாமதமாகத்தான் இந்த நிவாரணச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்த நிவாரணச் சட்டம் உண்மையிலேயே ஏழு மக்களுக்கும் விவசாய மக்களுக்கும் பயன் தருமா என்றால், நிச்சயமாக இல்லை. அதற்கு ஒரே காரணம் நாம் பல சட்டங்களை கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆக்ட் 4/38-லிருந்து இன்றுவரை 10, 15 சட்டங்களை கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இந்த சட்டங்களை எல்லாம் ஒன்றாக சேர்த்து ஒரே சட்டமாக காடுப்பாறன்சில் ஆமடாக கொண்டு வந்தால் நிலைமை சீரடையும், ஏழு விவசாயக்களும் பயனடைவார்கள் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். ஆக்ட்

1982 பிப்ரவரி 17] [திரு. பி. எம். தங்கவேல்ராஜ்]

13/80-லே அந்த புரோ நோட்டீன் மேல் பணம் வாங்கி இருந்தால் அவர்களுக்கு கடன் நிவாரணம் செய்வதில் முடிவு ரொல்ல தாசிஸ்தாருக்கு அதிகாரம் இல்லை. அண்மையில் சென்னை ஹைகோர்ட்டில் ஒரு தீர்ப்பு கூறப்பட்டது. அதை எண்ணத்தில் கொண்டு சர்க்கார் அதற்கு தகுந்தாற்போல் சட்டம் கொண்டு வந்ததா என்றால் அதுவும் இல்லை. இதுபோன்ற சட்டங்களால் ஏழைகளுக்கு மிகவும் இடைஞ்சல் தான் நேரும். மத்திய அரசு ஆக்ட் 31/1976 என்று சட்டம் கொண்டு வந்தது. கடன் கொடுத்தவர் கடனாளியின் வருமானம் சொத்து ஆகியவைகளை நிரூபிக்க வேண்டும்.

(பிற்பகல் 1-10)

அந்தச் சட்டத்திலே மிகவும் கிளியராக இருந்தது. 2,400 ரூபாய் உள்ளவர்கள் அல்லது நஞ்சை நிலம் வைத்திருந்தால் 63 சென்ட், அல்லது தோட்ட நிலமாக இருந்தால் ஒரு ஏக்கர் 25 சென்ட், புஞ்சை நிலமாக இருந்தால் 4 ஏக்கர் என்று கிளியராக அந்தச் சட்டத்தில் போட்டுக்கொண்டு வந்தோம். ஆனால் ஆக்ட் 13/80 சட்டம் வருகிறபோது அதிலே 4,800 ரூ. வருமானத்திற்கு குறைவாக உள்ளவர்கள் யாராக இருந்தாலும், அல்லது 25,000 சொத்து மதிப்புக்குக் குறைவாக இருந்தாலும், அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக நிவாரணம் கொடுக்கும் வகையில் சட்டம் கொண்டு வந்தோம். 4,800 ரூ. வருமானம் என்பது எப்படி நிர்ணயிப்பது என்பதற்கான கெட்டுலைன்ஸ் கொடுத்திருக்கிறீர்களா என்றால், அப்படி ஒன்றும் இல்லை. இதன் காரணமாக அந்த மக்கள் ஒவ்வொரு கோர்ட்டாக அலைந்து கொண்டு இருக்க வேண்டிய நிலைமை வந்து இருக்கிறது. ஆக்ட் 13/80ல் கடனாளிதான் வருமானம், சொத்து மதிப்பு நிரூபிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

உதாரணத்திற்காக ஒன்றைச் சொல்கிறேன். ஒரு ஊரிலே ஒரு ஏக்கர் நிலம் ஒருவர் வைத்து இருக்கிறார். அவருக்குப் பணம் கொடுத்தவர் அந்த நிலத்தின் மதிப்பு ரூ. 50,000 என்றும் அந்தப் பணத்தை வாங்கியவர் ரூ. 5,000 என்றும் சொல்லி, அந்த நிலத்திற்குப் பக்கத்தில் இருப்பவர் சாட்சி சொல்கிறபோது ரூ. 50,000 தான் என்று சொல்லிவிட்டால், அவர் பணத்தைத் திருப்பி கட்ட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, உண்மையான நிவாரணம் எதுவும் அந்த ஏழை எளிய மக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சொத்தின் மதிப்பைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு வீடு இருக்கிறது என்று வைத்துக் கொள்வோம். அந்த வீட்டின் மதிப்பைக் கணக்கிடுகிறபோது அது வீட்டு வரியின் அடிப்படையிலோ அல்லது நிலமாக இருந்தால், அந்த வாய்தா ரசீதின் அடிப்படையிலோ அது நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு திட்ட வட்டமாக கெட்டுலைன்ஸ் கொடுக்காததால், கோர்ட்டு தனது விருப்பு வெறுப்புக்குத் தக்கவாறு தீர்ப்பு செய்து மக்கள் பல

[திரு. பி. எம் தங்கவேலராஜ்] [1982 பிப்ரவரி 17]

விதமான இன்னல்களுக்கு ஆளாக நேரிடுகிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்னொரு உதாரணத்தையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒருவர் 1,000 ரூ. கடன் கொடுத்து இருக்கிறார். 1,000 ரூ. மற்றொருவர் கடன் பெற்று இருக்கிறார். கடன் கொடுத்தவர் கோர்ட்டுக்குப்போய் இருந்தால், கடன் கொடுத்தவர் மேற்கொண்டு ரூ. 1,000 செலவு செய்து விட்டார். கடன் வாங்கியவரும் கோர்ட்டில் 1,000 ரூ. செலவு செய்து விட்டார் என்று திரு. பழனியப்பன் குறிப்பிட்டதைப்போல மக்களிடத்தில் நாணயம் கெட்டு விட்டது. மக்களுக்கும் சரியான வகையில் சட்டத்தின் பலன்கள் கிடைக்கவில்லை.

நாம் தினமும் ஒரு சட்டம் கொண்டு வருகிறோம். வருஷத்திற்கு 4 அல்லது 5 ஆக்ட் கொண்டு வருகிறோம். ஆக்ட் 40/78-ல் ஒரு ஆள் பாதிக்கு பாதிக்கொடுத்து விட்டால் போதும் என்று சொன்னோம். அதாவது 1,000 ரூ. கொடுக்க வேண்டியவர் ரூ. 500 கொடுத்தால் போதும் என்று சொன்னோம். அந்தச் சட்டம் கோர்ட்டில் போய் செல்லாது என்று வர இருந்த சமயத்தில், ஆக்ட் 40/79 என்று ஒரு சட்டத்தை அவசர அவசரமாகக் கொண்டு வந்தோம். இப்படி திருப்பித் திருப்பிச் சட்டங்களைக் கொண்டு வருகிறபோது ஒரு கேஸ் 9 ஆகும் நிலைமையையே நாம் மக்களுக்கு வைத்து இருக்கிறோம். உண்மையிலேயே வறுமைக் கோட்டின்கீழ் உள்ள மக்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் ஏற்படவில்லை.

மேலும் ஒரு உதாரண கேஸ் சொல்லுகிறேன். ஒருவன் பிச்சை எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறான். அவன் கூடவே பிச்சை எடுப்பவன் இவனுக்கு தினமும் 20 ரூ. 25 ரூ. கிடைக்கும் என்று சொல்லிவிட்டால், நிச்சயமாக அந்தப் பிச்சைக்காரனுக்குக் கூட இந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தால் பயன் கிடைக்காது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்கிறேன். ஆகவே சட்டம் கொண்டு வருகிறபோது உண்மையிலேயே நாம் கொண்டு வருகின்ற சட்டம் செல்லுமா, மக்களுக்கு பயன் அளிக்குமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்த்துக் கொண்டு வரவேண்டுமே அல்லாது, ஏதோ ஏழை எளிய மக்களுக்குச் செய்கிறோம் என்று வைத்து விளம்பரத்துக்காக சட்டம் கொண்டு வரக்கூடாது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இன்றைக்குப் பல பாமர மக்கள் கடன் பெற முடியாமல் தெருவில் நின்று கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தை காங்கிரஸ் கட்சி சார்பாக ஆதரிக்கின்ற அதே நேரத்தில், ஏழை எளிய பாமர மக்களையும் காப்பாற்றுகின்ற வகையில் ஒரு திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வாருங்கள் என்று கேட்டு, அமர்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. என். வாதராசன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1980 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டத்தை மேலும் திருத்துகின்ற இந்தச் சட்ட முன்வடிவு மீது மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1982 பிப்ரவரி 17] [திரு. என். வரதராஜன்]

இந்தச் சட்டத்தினுடைய நோக்கம் சரியானது, புனிதமானது, நல்லது. இந்தக்கால நீட்டிப்பும் சரியானது. ஆனால் அரசின் சார்பாக இந்தச் சட்டத்தை முன்மொழிகிறபோது, என்ன நோக்கத்திற்காக இந்தச் சட்டத்தை மேலும் நீட்டிக்க விரும்புகிறார்கள் என்பதை மேலும் இங்கே விளக்கமாகச் சொல்லி இருக்க வேண்டும். எங்களைப் பொறுத்த வரையில் அனுபவத்தின் விளைவாக அரசுக்கு சில ஆலோசனைகளை அளிக்க வேண்டியிருக்கிறது, எந்த நல்ல நோக்கத்திற்காக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறீர்களோ, அந்தச் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துகிறபோது பல கஷ்டங்கள், சிரமங்கள் இன்றைக்கு உண்டாகி இருக்கின்றன என்பதை அரசு அறிய வேண்டும்.

இன்றைக்கு பாதிக்கப்பட்டு இருக்கும் மக்கள் பூரணமான நிவாரணம் பெற முடியாமல் சிரமப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே தான் இதை மேலும் நீட்டிக்க வேண்டி இருக்கிறது. ஒரு 6 மாத காலத்திற்குள் விண்ணப்பங்களை தமிழ்நாடு முழுவதிலும் உள்ள மக்கள் கொடுத்துவிட முடியும். ஆனால் அவர்கள் விண்ணப்பங்கள் போடுவதற்குத் தயக்கம் காட்டுவதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், இதனால் அவர்களுக்கு நிவாரணம் கிடைக்கவில்லை என்கிற உண்மையால் தான் இந்த நிவாரணம் கேட்டு மனுக்கள் போடுவதற்கு மக்கள் முன்வரவில்லை. இருக்கும் விவரங்களை முழுமையாகத் தெரிந்து கொள்ள, முழுமையாக விசாரித்துத் தெரிந்து கொள்ள தேவையான இந்த கால அவகாசத்தை நீங்கள் முதலிலே பெற்றிருக்க வேண்டும். நான் சொல்வது கால அவகாசம் கடனாளிக்கு அல்ல, அரசாங்கத்திற்கே வேண்டும். ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கிற ஓட்டை உடைசல்களை மாற்றி, நல்ல முறையில் தேவையான கால அவகாசத்தோடு கொண்டுவர அரசாங்கம் முயலவேண்டும்.

1977-க்குப் பின்னாலே இந்த அரசு வந்த பிறகு கூட்டுறவுத் துறையிலே ஓரளவுக்கு கடன் நிவாரணம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அது தேவை என்று அரசாங்கத்திற்குத் தெரிந்ததால் அந்த நிவாரணம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசு இந்த நிவாரணம் கொடுப்பதிலே சிலவகைகளிலே ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்றாலும் நம்முடைய அரசு கொடுக்க முன்வந்ததை நான் வரவேற்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் தனியார் துறையில் கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டு வந்து, உயர்நீதிமன்றம் இதை ஏற்றுக் கொள்ளாததால் கைவிட்டு விட்டோம். ஆக தனியார் துறையில் கடன் நிவாரணம் என்பது கிடைக்காத ஒன்றாக இருக்கிறது. பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற மக்களுக்கு, வருமானத்தில் பின்தங்கியிருக்கிற மக்களுக்கு, கடனை கட்ட முடியாத மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பது என்பது சமுதாயத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்று. இதை காங்கிரஸ் அரசு அல்லாத மாநிலங்கள்தான் செய்ய வேண்டுமென்ற நிலை இல்லை.

[திரு. என். வரதராஜன்]

[1982 பிப்ரவரி 17]

இன்றைக்கு காங்கிரஸ் அரசே செய்ய வேண்டிய நிர்ணயம் ஏற்பட்டிருக்கும்போது இந்தச் சட்டத்தை இன்னும் சரியான முறையிலே திருத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நிச்சயமாக உதவி கிடைக்கும். இதுதான் எங்களுடைய விண்ணப்பம், வேண்டுகோள். நீங்கள் காலத்தை நீட்டிப்பதில் பயனில்லை, உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். சில விதிவிலக்கு கொடுத்திருக்கிறோம். இந்த விதிவிலக்கை தாசில்தார் தவறாகப் பயன்படுத்துகிறார். ஒரு ஏக்கர் வரை புஞ்சை நிலம் இருக்கிறது என்றால் அதிலே 25,000 ரூபாய் வருமானம் வரும் என்று சொல்லி விடுகிறார். இது அவர்களுடைய யதார்த்த வாதம். தாசில்தார் சிந்தனை இது: அந்த தாசில்தார் வர்க்க உணர்வு இது. எந்த நோக்கத்திற்காகக் கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோமோ அதற்கு மாறாக தாசில்தார் சிறி பாய்கிறார் சாதாரண குடிமக்களிடம். அவர்களின் அந்த முறை சரியாக இல்லை. இதற்கு ஏதாவது ஒரு குழு அமைத்தால் கூட பரவாயில்லை.

அதைப்போல இன்றைக்கு 4,800 ரூபாய்க்கு குறைவாக வருமானம் உள்ளவர் என்று சான்றிதழ் பெற்றால்தான், ஒருவர் இந்தச் சட்டத்தின் பயனை அனுபவிக்க முடியும். நிவாரணம் பெற விண்ணப்பம் போட முடியும். அந்த சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவதற்கு ஆறு மாதம் ஆகிவிடுகிறது. அதுவரையில் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர், தாசில்தார் என்று அவர்களைச் சுற்றிக் கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி இருந்தாலும் எத்தனையோ பேர்களுடைய விண்ணப்பங்களை 4,800 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் உள்ளவர்கள் என்று தாசில்தார் சொல்லிவிடுவதன் மூலம் தள்ளுபடி செய்திருக்கிறார்கள்; ஏராளமானவர்கள் விண்ணப்பமே போட முடியவில்லை. காரணம் சர்ட்டிபிகேட் கிடைக்கவில்லை. அதிலே இருக்கக்கூடிய கோளாறை முதலிலே நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக குறிப்பிட விரும்புவது, இப்படிப்பட்ட தவறுகள் நடைபெறுவதற்கும் இந்தச் சட்டத்திலே இடம் இருக்கிறது. ஒருவன் 2,000 ரூபாய் கடனாளி என்றால் தாசில்தார் அவனிடம் பேரம் பேசுகிறார். நீ 500 ரூபாய் பெற்றுக்கொள்; 1,500 ரூபாயை கட்டிவிடு என்று சொல்கிறார். ஆனால் அரசுக்கு அவர் முழு நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டது என்று அறிக்கை அனுப்புகிறார். இந்த கஷ்டத்தை நாங்கள் அனுபவிக்கிறோம். அனுபவபூர்வமாக இதைச் சொல்கிறேன். ஆகவே அரசு இப்படிப்பட்ட தவறுகளுக்கு இடமில்லாமல் இந்தச் சட்டத்தைத் திருப்தி நூல்தான், தமிழகத்தில் 4,800 ரூபாய்க்கு குறைவான வருமானம் பெறுகிறவர்களுக்கு உண்மையிலே நிவாரணம் கிடைக்கும். இல்லை என்றால் அவர்கள் அடகு வைக்கிற பொருள்களை ஏப்பம் விடுகின்ற நிலைதான் ஏற்படும்.

1982 பிப்ரவரி 17] [திரு. என். வரதராஜன்]

இதிலே கூட ஆர். டி. ஓ, சப்-கலெக்டரிடம் அப்பீல் செய்ய வேண்டுமென்றால் அதற்குள்ளே இந்த ஆறு மாதம் கழிந்து விடுகிறது. ஆகவே கால அவகாசத்தை நீட்டிக்க வேண்டும். ஏழை எளிய மக்கள் இதன் பலனை அடைகின்ற வகையில், கடன் நிவாரணச் சட்டத்தை நல்லமுறையில் அமுல்படுத்துவதற்கு இதிலே என்ன திருத்தத்தைச் செய்யலாம் என்று அரசு ஆலோசித்து, அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி, அமர்கிறேன்.

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : தலைவரவர்களே, இந்த 1980 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டத்தின் காலத்தை மேலும் நீட்டிப்பதற்காக கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தச் சட்டத்தை இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக் களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

ஏழை எளிய மக்களுக்கு பயன்படக்கூடிய ஒரு நல்ல நோக்கத் தோடு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருந்தாலும் இதனுடைய காலம் 1982 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 31-ந் தேதியோடு முடிந்து விடுகிறது. ஏற்கெனவே இருந்தச் சட்டத்தின் பயன் முழுமையாக ஏழை எளிய மக்களுக்கு கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்தால், அதனுடைய காலத்தை நீட்டிப்பதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்தச் சட்டத்தின் காலம் மார்ச் 31-ந் தேதியோடு முடிந்துவிடும் என்பதற்குப் பதிலாக 1982 டிசம்பர் வரையில் காலத்தை நீட்டிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-20)

ஆனால் அதே நேரத்தில் இந்தச் சட்டம் ஏழை எளிய மக்கள் அனைவருக்கும் நன்மை அளிக்கக்கூடிய வகையிலே தமிழக விளம்பரத் தாள்களில் வருகின்ற வகையிலே தமிழக விளம்பர இலாக்காவின் மூலம் இதுபற்றித் தெளிவாக விளம்பரப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடன்பட்டவர்களின் வருமானம் 4,800 ரூபாய் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் கடன் கொடுத்தவர்கள் இவர்களுக்கு இன்னின்ன வகையிலே வருமானம் வருகின்றது, 4,800 ரூபாய் வருமானம் வருகின்றது என்று நிரூபிக்க வேண்டும், அந்த வகையிலே சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும். ஆனால் அதற்கு மாறாக கடன்பட்டவர்கள் தான் 4,800 ரூபாய் வருமானம் வருகின்றது என்பதைச் சொல்ல வேண்டும் என்பது சரியல்ல. எங்களுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே சாதாரண விவசாயத் தொழிலாளிக்கு ஒரு நாளுக்கு தினக்கூலி 10 ரூபாய். பெண் தொழிலாளியாக இருந்தால் 5 ரூபாய் என்றெல்லாம் கணக்குப்போட்டு வருவாய்த் துறையிலே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் கணக்குக் கொடுத்துவிடுவார்கள். ஆனால் மாதம் பூராவும் அவர்களுக்கு வருமானம் வருகின்றதா இல்லையா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே முழுமையாக 4,800 ரூபாய் வருமானம் வருகின்றதா என்பதைப் பார்த்து அதுபற்றி நிரூபிக்கின்ற வகையிலே சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும்.

[திரு. தி. கா. நல்லப்பன்] [1982 பிப்ரவரி 17]

அடுத்து சொத்தினுடைய மதிப்பு 25,000 ரூபாய் என்று இருக்கின்றது. குடியிருப்பதற்கு ஒரு வீடு இருந்தாலும் சரி, அல்லது நகரத்தை ஒட்டிய பகுதிகளில் காலி நிலம் 2 சென்ட், 3 சென்ட் என்று இருந்தால் கூட அதற்கு 25 ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்பு இருக்கக்கூடிய அளவுக்கு சம்பந்தப்பட்ட ரெவின்யூ இலாக்கா அதிகாரிகள் எழுதிக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். கடன் கொடுத்தவர்கள் பணக்காரர்களாக இருந்தால் இப்படிச் செய்து விடுகிறார்கள். ஆகவே இது சரியா என்பதைப் பார்ப்பதற்கு பொதுமக்கள் கொண்ட ஒரு குழுவை அமைக்க வேண்டும்.

அடுத்து விதவைகளுக்கு விலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்கின்ற போது குறைந்தபட்சம் வருமானம் இல்லாத எந்தவிதமான நிலங்களும், இல்லாத அந்தவிதமான விதவைகளாக இருந்தால் அதைப் பற்றி பரிசீலிக்க வேண்டியதுதான். ஆனால் நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களையும் 50 ஏக்கர் நிலங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு இருக்கின்ற அல்லது 25 ஏக்கர் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற விதவைகளாக இருந்தால் அவர்களுக்கு இந்த சட்டத்திலே விதிவிலக்கு வேண்டுமா என்பதை தயவுசெய்து யோசித்து அதைத் திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து சம்பந்தப்பட்ட தாசில்தார்களுக்கு மேலும் விண்ணப்பிக்க வேண்டும் என்ற வகையிலே அந்த அதிகாரத்தை ஒரு மாதத்திற்கு அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அப்படிக்கொடுத்தால் ஏற்கெனவே விண்ணப்பித்து இருப்பவர்களின் விண்ணப்பங்களை அவர்கள் வாங்கி அதைப் பரிசீலிப்பதற்குப் பதிலாக அவர்களுக்கு வேண்டியவர்கள் வேண்டாதவர்கள் என்று பார்த்து முடிவெடுக்கின்ற நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே இந்த மார்ச் 31 ஆம் தேதி என்று இருப்பதை குறைந்தபட்சம் டிசம்பர் வரையாவது நீட்டிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து வருமானச் சான்றிதழ் பெறுவதைப் பொறுத்த வரையிலே ஏற்கெனவே இருந்த மணியக்காரர்கள், கணக்குப் பிள்ளை போன்றவர்கள் ஆங்காங்குள்ள நிலைமைகளைப் பார்த்து புரிந்து கொண்டு வருமானச் சான்றிதழ் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை இருந்தது. ஆனால் இன்றையதினம் இருக்கக்கூடிய ரெவின்யூ அதிகாரிகள் எங்கே இருக்கிறார்கள் என்றே தெரியவில்லை, அவர்கள் எந்த கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பது கூட தெரியாத நிலைமை இருக்கின்றது. ஆகவே இதையுக் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டு அமர்கிறேன்.

திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தற்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற கடன் நிவாரணச் சட்டத்தை நான் முழுமையாக வரவேற்கிறேன். அந்தச் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தி வந்த காலத்திலே சில சங்கடங்கள் ஏற்பட்டன. அந்தச் சங்கடங்களைப் போக்க மாண்புமிகு சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை

1982 பிப்ரவரி 17] [திரு. ப. வெங்கட சுப்பிரமணியம்]

எடுக்க வேண்டும் என்று கோருகிறேன். உதாரணமாக அந்தச் சட்டத்திலே 'Family' means individual, his wife and unmarried children என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த மைனர் குழந்தைகளுக்கு திருமணம் ஆகியபின் அவர்கள் அந்தச் சொத்துக்களை அந்தக் குழந்தைகளின் மேல் எழுதி வைத்து அதனால் சட்டத்தை ஏமாற்றுகின்ற சூழ்நிலை இருக்கின்றது. அதற்காக அந்தக் கிளாசிலே, 'Family' must include all members of the joint Family. என்று சேர்த்து அதன்மூலம் சட்டத்தை ஏய்க்கின்ற ஒரு வாய்ப்பினை தவிர்ப்பதற்கு நம்முடைய சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்ததாக சொத்துக்களை அடகு வைக்கிற காலத்தில், அந்தச் சொத்துக்களை கட்டாயமாக பத்திரமாக திரும்பப் பெறுவதற்கான ஒரு வாய்ப்பினை, அடகு வைத்திருப்பவர்கள், இதிலிருக்கும் விதிகளின்படி இழந்துவிடுகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்த விதியின்படி அவர்கள் ஆர்.டி.ஓ. விற்கு மனு செய்துக் கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறதே தவிர, வேறு வசதிகள் எதுவும் செய்து தரப்படவில்லை.

அந்த ஆர்.டி.ஓ. கொடுக்கிற கான்பிடன்ஷியல் லெட்டரையும் மீறி, அவர்களே பான்புரோக்கர்களே அந்தச் சொத்துக்களை விற்பதற்கான ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த விதியைத் தவிர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களை வேண்டி விரும்பி கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்ததாக சொத்துக்களுடைய மதிப்புகளை நிர்ணயம் செய்வதற்கான ஒரு வழி வகையை அல்லது வழி காட்டி நெறியினை, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவிற்கு அனுப்பி, அதன் மூலமாக கடனாளியாக இருப்பவர்கள் பாதிக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருப்பதை கருதி, அந்தக் குறைபாட்டினை நீக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கோரி, இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை வரவேற்று அமர்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. கி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1980 ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட, Act 13 of 1980 என்று சொல்லப்படுகிற, அந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டம், அவ்வப்போது நீட்டிக்கப்பட்ட காரணமும், தற்போது, மீண்டும் நீட்டிக்கப்படவேண்டிய காரணத்தையும், நான் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் நல்லப்பன் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியதைப்போல, இந்தச் சட்டத்தினுடைய பலன் குக்கிராமங்களுக்கும் சென்று அடையவேண்டும் என்ற அடிப்படையில், அங்கே அவர்களுக்கு தெரியக்கூடிய அளவுக்கு போதிய விளம்பரமும் வேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான், தொடர்ந்து விளம்பரத்தை மேற்கொண்டு, அதே நேரத்தில், இச்சட்டத்தை நீட்டித்து ஏழைகளுக்கு அந்தப் பலன் கிடைக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தில், அந்த நீட்டிப்புச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1982 பிப்ரவரி 17]

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகிறபோது, குறிப்பாக பழனியப்பன் அவர்கள் பேசுகிறபோது, வழக்குரைஞர்கள் ஏன் இதிலே கூடாது என்ற கேள்வியைக் கேட்டார்கள். வழக்குரைஞர்களை வைத்து நடத்தவேண்டிய நிலை ஏழைகளுக்கும் கண்டிப்பாக இருக்கவேண்டும் என்று வகுப்போமேயானால், அது ஏழைகளுக்குத்தான் பாதகமாக அமையும் என்பதை வழக்குரைஞராக உள்ள அன்புச் சகோதரர் பழனியப்பன் அவர்கள் அறியாமல் இருக்க மாட்டார்கள். காரணம் வழக்குரைஞர்களை டெட்டார்ஸ் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று சட்டம் கொண்டு வந்துவிட்டு, கிரெடிட்டார்ஸ்களுக்கு வழக்குரைஞர்கள் கூடாது என்று டிஸ்கிரிமினேஷன் செய்ய முடியாது சட்டத்திலே என்பதையும், வழக்குரைஞர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் பழனியப்பன் அவர்கள் அறிவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

ஆக அத்தகைய வாய்ப்பு டெட்டார்ஸ்களுக்கு கொடுக்கும் போது கிரெடிட்டார்ஸ்களுக்கும் தரவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு விடுமேயானால் கடன் தருகிற மணி-லென்டர்ஸ், பான்-புரோக் கர்கள் பண்பலம் உள்ளச் சூழ்நிலையில் இருக்கிற காரணத்தினால் பெரிய வழக்குரைஞர்களை வைக்க முடியும். ஆனால் உடன் பெற்றிருக்கிற சாதாரண ஏழைகள், வாங்கிய கடனையே திருப்பிக் சட்ட முடியாத நிலைமையிலே இருக்கிற ஏழைகள், வழக்குரைஞர்களை வைத்து அதை நடத்த வேண்டிய நிலை சட்ட ரீதியாக இன்று இருக்குமேயானால், அது ஏழைகளுக்கு பாதிப்பை தான் ஏற்படுத்துமே ஒழிய, பலனை ஏற்படுத்தாது என்ற காரணத்தால்தான், அந்தச் சட்டத்தின் நேக்கமே ஈடேறாமல் போய்விடும் என்ற காரணத்தால்தான், வழக்குரைஞர்களே இங்கே கூடாது என்ற முடிவை செயல்படுத்தி, அதே நேரத்தில் Appellate Provision to the R.D.O. உண்டு என்றும் விதியிலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லியதைப்போல, Free legal aid உதவியைப் பொறுத்தவரைக்கும் Free legal aid persons need not necessarily appear before the Tahsildar. அவர்களுக்குத் தகவல் இல்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு இது அறிவுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பிரச்சனை எழவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் பொன்னுரங்கம் அவர்களும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் பழனியப்பன் அவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் தங்கவேலுராஜ் அவர்களும் பேசுகிறபோது, இந்தச் சட்டத்தின் பலன் யாருக்குமே கிட்டவில்லை என்ற பொருளோடு சொன்னார்கள். அது தவறு. இந்தச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்தபிறகு யாருக்குமே பலன் கிடையாது என்ற ஐயப்பாட்டினை ஏற்கலாகாது என்று கூறுவதற்குக் காரணம், இதுகாறும் இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில்... (மணியடிக்கப் பெற்றது)

1982 பிப்ரவரி 17]

[பிற்பகல் 1-30]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன் அனுமதி யோடு பேரவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : 80,000 மனுக்கள் வரப் பெற்றன. அதில் 50,999 மனுக்கள் டிஸ்போஸ் செய்யப்பட்டிருக் கின்றன. இதிலே 50,999 பேர்கள் பலன் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்றால் இந்தச் சட்டம் ஏழைகளுக்கு பலன் ஈர்க்கிற சட்டம். ஆனால் அரசின் எண்ணம் இன்னும் அதிகப் பலன்கள் ஏழை களுக்குக் கிடைக்கவேண்டும் என்பதால் நீட்டிப்பு தருகிறோம். கிராமங்களில் இன்னும் இதன் பலன் அதிகமாகச் சென்றடைய வில்லை என்று விளம்பரம் செய்து இதைக் கொண்டுவரவேண்டு மென்பதற்காகத்தான் இது கொண்டுவரப்படுகிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பழனியப்பன் அவர்கள் பேசுகிற போது மனைவியின் வருமானத்தைச் சேர்க்கக்கூடாது என்று சொல்லி அதே நேரத்தில் வயது வந்தவர்கள் வருமானத்தை சேர்க்க வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். மனைவியின் வருமானத்தை சேர்க்க வேண்டாம் என்று சொல்லி வீட்டில் இருக்கிற வயது வந்த ஆனால் வருமானம் பெறுகிறவர்கள் வருமானத்தை இதோடு இணைக்கவேண்டும் என்று சொல்வது முன்னுக்குப்பின் முரணாக இருக்கிறது. காரணம், வருமானத்தை பொறுத்தவரையில் ஒரு குடும்பம் என்று வருகிறபோது கணவன் மனைவி வருமானம் குடும்பத்தின் ஒட்டு மொத்த வருமானம் என்ற காரணத்தால் சேர்க்கப்படுகிறது. அந்த குடும்பத்தில் வயது வந்திருக்கிற தருமணமாகாதவர்கள் பலர் இருந்து அளவு கடந்த வருமானம் பெறுகிற நிலை இருந்தால் அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தின் பலன் கிடைவிட்டால் ஏழைகளுக்குத்தான் பாதிப்பு என்ற காரணத்தால் இதை அரசு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

அடுத்து, இந்தச் சட்டம் ஏன் காலதாமதமாக இந்த அவசரச் சட்டம் வந்தது, இதனால் ஏழைகள் பாதிக்கப்படமாட்டார்களா- பாதிக்கப்பட்டார்கள் என்று திரு. பொன்னுரங்கம் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது தவறு. காரணம், இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் 30-9-81ம் தேதி சட்டத்தின் அடிப்படையில் மனு செய்ய கடைசி நாள். ஆனால் இந்தச் சட்டத்திற்குள் சென்று படித்தால் உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும். 30-9-81-ல் இருந்து மேலும் ஒரு மாத காலம் 31-10-81 வரை தாசில்தார் அவர்கள் மனுவைப் பெறுகிற அதிகாரத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். 31-10-81 வரை அதை அடுத்து 31-10-81க்கு பிறகு க்ரெடிட்டார்ஸ், டெப்டார்ஸ் இருசாராருக்கும், விண்ணப் பங்கள் ஏதாவது இருந்தால், கோரிக்கைகள் ஏதாவது இருந்தால் நீங்கள் அனுப்பலாம் என்று சொல்லி 15 நாட்கள் டைம் தருகிறார்கள். அதற்குப் பிறகு அவர் உத்தரவிடுகிறார். அந்த உத்தரவை நடைமுறைப்படுத்த உத்தரவிட்டு மேற்கொண்டு 15 நாட்கள் அவர்களுக்கு சரலநீட்டிப்பு தரப்படுகிறது. அதுமட்டு

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1982 பிப்ரவரி 17]

மல்லாமல், அனைத்தும் முடிந்துவிட்ட பிறகும் கூட செக்ஷன் 5(எ) படி யார் யார் கடன் கடன்சலுகையை, இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் சலுகைபெற தகுதியுடையவர்கள் என்று அறிவிக்கப்படுகிறார்களோ அறிவிக்கப்பட்ட பிறகு சலுகை பெற தகுதியில்லாதவர்கள் மட்டும் அவர்கள் பொருள்களை ஏலத்துற்கு விடலாம் என்றிருக்கிறது. அப்படி விடுவதற்கும் கூட அனுமதி பெற்றாகவேண்டும். 12 ஏ(2) பான்ப்ரோக் சட்டத்திலும் இதற்கு கரஸ்பாண்டிங்காக ஒரு விதி கொண்டு வந்து—தடைக்கல் அங்கு இருக்கிறது. நினைத்தபோது பான்ப்ரோக்ஸ் அல்லது மணி-லென்டர்ஸ் விற்றுவிடமுடியாது. அப்படி இந்தக் காலக்கெடுவை எடுத்துக் கொண்டாலும் 15-12-81 வரையாராலும் எந்தப் பொருட்களை ஏலத்திற்கு விடமுடியாது. அப்படி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் 15-12-81 க்கு முன்னால் யாராவது ஏலமிட்டார்கள் என்று சொன்னால் அவர்கள் சட்டத்தை மீறியவர்கள் தண்டிக்கப்படவேண்டியவர்கள், தண்டனைக்குள்ளாவார்கள் என்பதை மட்டும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, தாமதம் இல்லையென்பதற்காக, இன்டரக்னம் வெளிப்படையாக தெரிந்தாலும்கூட சட்டரீதியாக தாமதம் ஓரளவுகூட இல்லை என்பதற்காக இதைச் சொன்னேன். ஆனால் முன்பே இந்த அவையில் இன்ட்ரொட்யூஸ் செய்தபோது சொன்னதுபோல் மாநில அரசைப் பொறுத்தவரையில் காலக்கெடு 15-12-81 வரை இருந்தபோதிலும் நான் ஏற்கனவே விளக்கியது போல் 14-10-81 மைய அரசின் அனுமதிக்கு இது அனுப்பப் பட்டது. அப்படி மைய அரசுக்கு 14-10-81 அனுப்பப்பட்டு மைய அரசின் தாமதம் எப்படி ஏற்பட்டது என்று கேட்டார்கள். தாமதம் இல்லாமல் தாமதம் என்று சொல்லப்படுகிறதா என்று கூட கேட்டார்கள். வேறு காரணம் என்ன என்று கேட்டார்கள். 14-10-81 சட்டரீதியாக ஆர்டினன்ஸ் பிரகாரமே உங்களுக்கு 31-10-81 என்றிருக்க, விதி பிரகாரம் 15-12-81 வரை இருக்க 14-10-81-க்கு டெல்லுக்கு இது அனுப்பப்பட்டு, மைய அரசுக்கு மாநில அரசால் அனுப்பப்பட்டு மாநில அரசு 22-10-81 ஒரு ரிமைன்டர் கொடுத்தது.

மாநில அரசு மைய அரசை ஞாபகப்படுத்தியது. அதையடுத்து, 29-10-81 அன்று ஸ்பெஷல் கமிஷனர் ஆப்தி டாமில் நாடு மூலம் நினைவுபடுத்தப்பட்டது. அதையடுத்து, 2-11-81 அன்று மீண்டும் டெலக்ஸ் மூலம் நினைவுபடுத்தப்பட்டது. 4-11-81 அன்று ஸ்பெஷல் ரெப்ரசன்டேடிவ் ஆப்தி டாமில் நாடு அவுஸ் கவர்ன்மென்ட் மூலம் நினைவுபடுத்தப்பட்டது. அதையொட்டி, 20-11-81, 24-11-81, 28-11-81 ஆகிய தேதிகளில் மைய அரசின் கவனத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டது. உடனடியாக இது வரவேண்டுமென்று கோரி இறுதியாக 30-11-81 அன்று 1½ மாதங் களுக்குப்பிறகு மைய அரசு இதற்கு அனுமதி தந்தது. வழக்கமால் ஆர்டினன்ஸைப் பொறுத்தவரையில், சில நேரங்களில் 2 நாட்களிக் அனுமதி தந்துவிடுகிறார்கள்; ஒரு வாரத்திற்குள்ளும் தந்திருக்

1982 பிப்ரவரி 17] [திரு. கி. பொன்னையன்]

கிறார்கள். இரண்டு வாரங்களுக்குள்ளும் தந்து விடுகிறார்கள். ஏன் தாமதம் செய்கிறீர்கள் என்று அவர்களை நாம் கண்டிக்க முடியாது. ஆனால், பலமுறை நினைவுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது. 1½ மாதங்ளுக்குப் பின்னால், 30-11-81 அன்று இது சட்டமாகக் கொண்டு வரப்பட்டது. ஆனால், 15-11-81 வரைக்கும் காலம் இருக்கிறது என்பதற்காக இவைகளைச் சுட்டிக்காட்ட விருப்பம்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் தங்கவேலராஜ் பேசுகின்றபோது, 1980 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரலில் கொண்டுவரப்பட்ட இந்தச் சட்டம் பிராமினி நோட்டுக்கு பாதிப்பு தற்போது இல்லை என்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒரு வழக்கறிஞர். இதிலே, 'டெட்' என்பதற்கு என்ன விளக்கம் மூலச் சட்டத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற தென்றால், 'Debt' means any liability in cash or in kind, whether secured or unsecured and whether decreed or not, but does not include arrears of taxes due to the Central Government or a State Government or a local authority. என்று சொல்லியிருக்கிறது. மிகத் தெளிவாக, 'whether secured or unsecured' என்று இருக்கிறது. 'அன்-செக்யூர்ட்' என்று இருக்கிறபோது, that includes promissory notes also என்பதற்கு பல தீர்ப்புகள் உயர்நீதிமன்றம், உச்சநீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புகள் இருப்பது வழக்கறிஞர் நண்பர் தங்கவேலராஜ் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று ஒருதுகிறேன். எனவே, ஏற்கனவே மூலச் சட்டத்தில் இருப்பதுதானே ஒழிய வேறல்ல. 1976 ஆம் ஆண்டு சட்டத்திலே, 2400 ரூபாய்க்கு கீழே வருமானம் உள்ளவர்கள் எல்லது குறிப்பிட்ட அளவுக்கு நஞ்சை, புஞ்சை நிலங்கள் உள்ளவர்கள் என்று இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்து இந்தச் சட்டத்திலே இருக்கிறது. 2400 ரூபாய் என்று 1976லே ஏழைகள் என்று போடப்பட்ட அந்த வரம்பை உயர்த்தி, ரூ 4800 என்ற அளவுக்கு உயர்த்தியிருக்கிறோம். அந்த அளவுக்கு ஏழைகளுக்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அப்போது நீங்கள் கொண்டு வந்தது, 2½ ஏக்கர் நஞ்சை, 5 ஏக்கர் புஞ்சை என்பதை மாற்றி, 10 ஏக்கர் அன்-இர்ரிகேட்டட் ஏக்கர் இர்ரிகேட்டட் என்று மாற்றியிருக்கிறோம். அவர்களுடைய வருமானத்தின் அடிப்படையில் அவர்களுடைய ஏழ்மை, பண்பலம் நிர்ணயிக்கப்படுகிறதே தவிர, 'ஏக்கரேஜ்' அடிப்படையில் இல்லை என்பதை இந்த அவையிலே தெரிவித்து அந்த அடிப்படையில்தான் இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வந்து, 76 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தில் இருப்பதையும் சேர்த்து கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வரதராஜன் அவர்களும், நல்லப்பன் அவர்களும் பல ஆலோசனைகளைக் கூறினார்கள். நடைமுறையில் தாசில்தார் நிலையில் இதிலே சில சிக்கல்கள் இருப்பதாகவும், அதனால் ஏழைகள் இந்தப் பலனைப் பெறுவதில் பல சிரமங்கள் இருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். அதற்கு சட்டத் திருத்தம் தேவையில்லை. ஆனாலும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். உறுப்பினர்களுடைய ஆலோசனையை அரசு ஏற்கின்றது. ஏற்கனவே

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1982 பிப்ரவரி 17]

இதை ஆய்ந்து வருகின்றோம். மிக விரைவிலே தாசில்தார்கள்ளுக்கு எல்லாம் தக்க அறிவுரைகள் கொடுக்கப்பட்டு, எந்தக் குறைபாடுகளும் இல்லாதவாறு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய பெயரிலே இருக்கின்ற அந்தத் திருத்தங்கள் அவை முன் மொழிய அனுமதி கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி “தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரண (அடுத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 2/1982) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற்றது.

[பிற்பகல் 1-40]

பிரிவு-2

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி- “பிரிவு 2 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பெற வேண்டும்”.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : இந்தச் சட்டம் மேலும் மூன்று மாத காலம் நீட்டிக்கப்பட வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறியதையொட்டி நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்.
“In clause 2,—

“(1) in sub-clause (i),—

(a) in item (a), for the expression “the 31st day of March 1982”, substitute the expression “the 30th day of June 1982”;

(b) in item (b), for the expression “the 30th day of April 1982”, substitute the expression “the 31st day of July 1982”;

for (2) in sub-clause (ii), expression “the 30th day of April 1982”, substitute the expression “the 31st day of July 1982”.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 2 திருத்தப்பெற்றபடி பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

1982 பிப்ரவரி 17]

பிரிவு-3

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி— “பிரிவு 3 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெறவேண்டும்.”

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன்:—

In clause 3,— (1) in sub-clause (),—

(a) in item (a), for the expression “the 31st day of March 1982”, substitute the expression “the 30th day of June 1982”;

(b) in item (b), for the expression “the 30th day of April 1982”, substitute the expression “the 31st day of July 1982”;

(2) in sub-clause (ii), for the expression “the 30th day of April 1982”, substitute the expression “the 31st day of July 1982”.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 3 திருத்தப்பெற்றபடி பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 4 பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப் / ஆகியவை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்: “தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டுடன் நிவாரண (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 2/1982) திருத்தப்பெற்றபடி நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு திருத்தப் பெற்றபடி நிறைவேற்றப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் காலை அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று மாலை 4.00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-42 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

[1982 பிப்ரவரி 17]

(மாலை 4-00)

மாலை 4-00 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை மீண்டும் கூடியது.

(5) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(ஈ) ஊராட்சிகள் சம்பந்தமான சட்ட முன்வடிவுகள், 1982.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஊராட்சிகள் (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு, ஊராட்சிகள் (தனி அதிகாரிகள் நியமித்தல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு, ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள் (தனி அதிகாரிகள் நியமித்தல்) திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு ஆகிய மூன்று சட்டமுன்வடிவுகளையும் சேர்த்து விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

திரு கு. பா. பழனியப்பன் : துணைத் தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ஆளுநர் அவர்களால் 9.12.1981 ஆம் தேதியன்று பிறப்பிக்கப் பெற்ற, 1981 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் (ஐந்தாவது திருத்த) அவசரச் சட்டத்தை (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் எண். 16/1981) இப்பேரவை நிராகரிக்கிறது”.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : துணைத் தலைவரவர்களே, நான் இதை வழிமொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு* (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 6/1982) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்.”

திரு. கு. பா. பழனியப்பன் : துணைத் தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ஆளுநர் அவர்களால் 9-12-1981 ஆம் தேதியன்று பிறப்பிக்கப் பெற்ற, தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (தனி அதிகாரிகள் நியமித்தல்) மூன்றாம் திருத்த அவசரச் (சட்டத்தை தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் எண். 14/1981) இப்பேரவை நிராகரிக்கிறது”.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : துணைத் தலைவரவர்களே, நான் இதை வழிமொழிகிறேன்.

@ 1982 பிப்ரவரி 8ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.